

Оссолінські колекції.

CD – диск виконано в рамках угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.

Zespół (fond) 4.

Zbiór rękopisów Biblioteki Baworowskich

Dział (opys) 1

906. Papiery i listy dotyczące się X. Amioła Dowgirda, Pijara od 1807 do 1832.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

ЛЬВІВСЬКА НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМ. В. СТЕФАНИКА НАН УКРАЇНИ

ВІДДІЛ РУКОПИСІВ

ФОНД 4(Бав.)

ОПИС 1

ОД. ЗБ. 906

Nr 906

Papiery, listy i inne
X. Anioła Dowgirda B. Pr.
prof. logiki i filozofii w Uniwers-
ytecie Wileńskim - od r. 1807
- do r. 1832.

(obejmują jego zapiski i prace naukowe)

IV C 4

FASCICVLVM PORTES
LIBRORVM
VT RVSTICVS AGNVM

BIBLIOTEKA FVNDACYI W. H.
BAWOROWSKIEGO WELWOWIE
N. 906 IV. C. 4.

1

+

Josephus Ostrowski a S^o Joanne Nepomuceno
C.C. R.R. Pauperum Matris DEI Scholarum
Praepositus per Lithuaniam Provincialis. -

Cum P. Angelus Dowgird congregatione Nostra Scholarum Lituanum Sacerdos
Professus exposuit Nobis supplicem libellum - ut ad Mentem Constitutionum Ho-
stravum - de expleto decennio - Testimonio illum prosequi dignareretur; Nos pro-
inde annuentes ejus convenientissima postulationi - examinatis Libris officiorum
reperientes illum spatio undecim annorum varijs in Donibus Scholae domiise - bene
& laudabiliter explevisse munus Professoris - praeventibus manu Nostra subscriptis
Sigilloque Provinciae munitis - testamur. Datt. Stutini - A^o 180° Augusti 30° die.

P Josephus Ostrowski S^m S^m Provincialis my

A^o 105° -

Josephus Krulowski S. N. Secretarius Provincialis.

Wielmożny Pan
Dobrodziejce

Dostawily i flacy i hatara obropnego przez trzy dni
nie wychodilam z stancy - Dziel okazuje sie lepiej, musze
jednak ostroznosci przedstawic - Da byz oslobodzie po-
znam sie z moja sliantka - Kiedzi mi nader
przyjemno i jej potykac dla siebie przychilnosc
i jakkolwiek postupa moja odpowiedziei - Ktore
zaufaniu Wmiec Pana Dobrodziejce - ze zastaw-
jez ona somiejsen bezpiecny, przy dostawie dor-
konatym w ten wieczam - Casu Wchazyj joteb
z nami jili eras racyj Pan przepiecie, pol'ramy
te momenta i na przyjemniost - a steregowie
bedacy stalogie z wygalim ufanowanien
Wmiec Pana Dobro-
wazyj syno stuga
X Ostrowski S. M. W.

20 7 Maja
1813

Alexander a S^o Aloysio Glogowski
Cell: RR: Pauperum Matris Des. S^m P^m
Prepositus Provincialis

Tibi RP: Angelo Dowgird in Religione V^{ra} Sacerdoti Professo salutem in Domino.

1816

Cum Consilium publicum Seminarii generalis penes Imperatoriam
Universitatem Vilnensem expostulasset a Nobis, ut restituto in pri-
stimum statum nos dicto Seminario, concederemus Tibi facultatem obeundi in
illo numero Capellani, quod jam pridem exercebas, antequam Seminarium
hoc, ratione calamitatis bellicae dissolutum fuisset. Nos igitur, morem gerentes
p^{re}fate Magistrature, hujusmodi facultatem Tibi concedimus, injungentes
ut memineris semper Te esse Religiosum ordinis V^{ri}, itaq te geras quemadmodum
exigit ratio vocationis sue et prescripta Nostrar^{um} Constitutionum. In quor^{um} fidem
presentes hanc, manu v^{ra} subscripta et sigillo Provincie munitas, dedimus
Vilnae die 15 Augusti 1816 A^o

Alexander Glogowski S^m P^m
Provincialis

Pro: Elias Hieradzki S^m P^m Cons: P^m et
sed P^m et P^m

3
+

Monsieur.

4

La bonté, avec laquelle V. E. a daigné
m'accueillir à Vilna et m'offrir sa protection
dans ^{ma} position malheureuse, m'encourage à
Lui ^{écrire} cette lettre, en La suppliant de faire
accélérer, ~~soin~~ par sa puissante entremise,
la fin de mon malheur. - Il a déjà commencé une
seconde année, depuis que je ne prends point
d'appointements de la caisse de la-dite Université
de Vilna, quoique j'aie consacré plu-
sieurs années à donner des leçons publiques de
Logique et même de philosophie dans la-
dite Université, et que, par cette occasion, a-
yant été obligé de composer plusieurs ou-
vrages touchant ces objets-là, j'ai bien affai-
bli ma santé. Le modique revenu, que j'ai au
Séminaire général Ecclésiastique de Vilna en
ma qualité d'aumônier, et qui fait à présent
tout mon entretien, ne peut être considéré
comme une récompense de la part de l'Uni-
versité, puisque cette place à ses fonctions
à part, que je remplis sans discontinuer dans
l'espace de dixsept ans, et que je remplirais
avant même que j'aie commencé à donner
des leçons à l'université. Votre Excellence
n'ignore pas que j'avais présenté maintes
petitions à qui appartenait, pour me tirer
de mon malheur, et dont quelques-unes, par
Son ordre, j'ai eu ^{l'honneur} de déposer dans ses pro-
pres ~~maisons~~ ^{maisons} ~~en~~ original ou en copie.
Celle adressée à Son Altesse M^{se} le prince
Liven Ministre de l'Instruction publique
sous la date de dix Juin de l'année courante,
est du nombre. J'avais prié dans cette peti-
tion que Son Altesse veuille bien ou me faire
assigner une pension annuelle en raison de
mes travaux consacrés à l'université, ou
faire obtenir la confirmation pour la cure de
Troki à laquelle j'ai été présenté par le
Gouvernement de la-dite Université sous la
date de dix Mai de l'an. c. numero 1112. Comme
V. E. sait très bien que mon affaire touchant
cette cure est ~~très~~ incertaine à cause de ce que
les biens-fonds attachés aux bénéfices Ecclésiastiques
ont reçu une nouvelle destination, ou du moins
que cette affaire, ~~dans ces conjonctures-ci~~, ^{par cette} est de nature

42
nature à être prolongée indéfiniment, j'ose au-
voir recours de nouveau à Sa protection, en
suppliant V. E. qu'elle daigne plutôt insister
sur le premier article de ma demande que sur le
second, c'est-à-dire, sur une pension, si ce n'est
comme ^{ma} dernière ou définitive récompense, au-
moins provisoirement. Plus se diffère l'accompli-
sissement de ma pétition, et plus devient triste
ma situation actuelle. ~~En regard à ma débile con-~~
~~stitution et à mon âge avancé, je serais enfin de-~~
~~venue tombée à mon tour.~~ La seule bonté dont
V. E. a daigné m'honorer, malgré que ~~je~~
je n'aie pas en le bonheur ni l'occasion de la
mériter, me soutient encore dans mon espérance.
Si V. E. juge bon que je répète ma pétition à
Son Altesse le Ministre de l'Instruction publique
ou à Son Excellence le Ministre de l'intérieur,
je n'hésiterai pas de la répéter. En me
recommandant à votre protection, j'ai l'hon-
neur etc.

In Imperio Suis Imperatoris Majestatis
Alexandri I. Imperatoris et Autocratoris
Totius Rossis etto. etto. etto.
Domini Nostri Clementissimi

Stanislaus Siestrenczewicz de Bohusz Mohile-
viensis Archiepiscopus Metropolitanus Eccl-
siarum Romano-Catholicarum per Imperium
Rossiacum, Episcopatus Administrator Vilnen-
sis. Presidens Collegii Romano-Catholici, Eques
et Commendator S. Andreæ aliorumque Ordi-
num Rossis et Polonis, nec non magnis cru-
cis S. Joannis Hierosolymitani.

Reverendo patri Angelo Dowgiero Scholarum piarum,
Capellano Seminarij generalis, professori substituta
philosophis theoreticis et practica in universitate
vilnensi, salutem et benedictionem

1798

Consideratâ petitione sua hinc pater. hoc mense
michi porrectâ, quatenus se secularizem ad possi-
dendum beneficium ecclesiasticum, et hoc modo

50
subueniam in opibus familiaribus tuis, perpensisque diu-
turnis meritis tuis et laboribus, in arena literaria,
praeclare ac laudabiliter positis; Intuitu quoque
consensu A. R. patris Mathias a S. Vincentio Kupsii
S. P. Provincialis, qui die 18. Octobris anno currenti
permisit tibi, egere humiliter apud loci ordinarium,
ut oblineas Habilitationem ad possidendum beneficium
„ etiam curatum; vigore insuper facultatis Pontifi-
cis die 8. Augusti anno Domini 1803. mihi benigni-
ter largitis, et 28. Martij anno 1812., ad beneplacitum
„ Sacrae Congregationis de propaganda fide prorogatis
que sub N.º 25. sic sonat: „ proficiendi, Parochijs
„ regulares latini ritus eisque suos deputandi vi-
„ carios in defectu secularium, de consensu tamen
„ suorum superiorum, firmis remanentibus ve-
„ tis ab ipsis in professione emissis et retento ha-
„ bitu regulari sui ordinis. „ habilitatis, presentibus,
Reverentiam Vestram, ut profici possis alicui
Parochia, aut beneficio curato Ecclesiastico-
Servatis alias servandis. - In quorum fidem
presens habilitationis Instrumentum propria

manu subscriptum Impressione sigilli mei
 comuniri feci - Petropoli die 22. Novembris
 Anno Incarnationis Dominicae 1821. —

+ Stanislaus Amm AV

leer S. Andr. O. Martusenier

à Conseil aul. Eques Ord. S. Modim

Wielmożny Mosi Dobrodzieiu

List WWelDobrodzieia 27. Lut. V. 5 w Wilnie da-
towany odebradem 27. Maia N. 1. i. 6. wraz z tra-
cowym dziełem przez WWelDob^o wprowadnio-
tach Libropiernych wydany, ockiwadem spo-
sobney pomy do podrickowania za tak tuzegol-
ny jego dla mnie dohwi. Teraz dowiedziawry
sz iz pp Gutt wyjeidra do Wilna / co przed-
samym jego wyiadem wiadomosci moicy do-
tuz: poytkisz itey okazyi pocydzajz WWelDob^o
Dobrodzieiowi poy powinnyim ustranowaniu nay-
cisze drizki za tatkawoz o mnie pamieci, a oaz
poybz o poyzicie owomu tegowozney dudu-
wney pway moicy, toick biekim karani z Cuan-
getii konawiam wyraz powinnyego ustranowa-
nia WWelDob^o

20 Lip. 1822. 12
Warszawa

naywizszy Hugo
X. Janiawski

Przewodny Kolego Państwa pryncjalni.

Najwielcepij honoraj pryncjalni w adlocowaniu twoich listow,
 ktorymi dowodzisz pryncjalni o twym dawnyem i racownym tytule
 pryncjalnym pryncjalni. Pyszyłem przedem na twym dwa orda-
 tory adpricat, gdzieby ai dotad pryncjalni niekiedy sie nadzwyczaj
 pryncjalni dla tuij pryncjalni doktorow, rektorych tuij dawnych re-
 stytucy - napr uniwersytecie w dnie ten stopien tyj tytu-
 latorcy po zstoiniu edaminu ustni i na piśmie osiagnyli stu-
 pien magistra, a potui w lat dwa napisali rozprawu, wy-
 drukowali iu /: zdy wydruat t. j. fakultet: pedagogiczny / i publicer-
 na z niy dysputy udaly. - Pz tych form niewolno omi-
 nitornu tych stopni pryncjalni - Katerych tytu-
 latorcy istnia uniwersytecie napr, zostate doktoracy w ten
 sposob w fakultetie napr, a brach w wydziale lekarstwu
 uniwersytecie indual nap, omi-
 w warunkach pryncjalni, ad tych pryncjalni, w nowym
 pryncjalni poprawionych ustaw tyj pryncjalni, uniwersytecie
 unquid potrzebny w tuij mierze pryncjalni; ale pryncjalni ten de-
 kad ad ministra ministrow Monarfu do approbaty pryncjalni
 pryncjalni. - pryncjalni pryncjalni i a nas nad reformu tuij eduka-
 cyi, i dla tego w pryncjalni pryncjalni w tuij pryncjalni -
 ten ni tu ai by pryncjalni pryncjalni - pryncjalni Kolega
 Benthowski, ktoremu powierzytem interes pryncjalni, napi-
 sat

11

sać de Bibliografii Bandkii w Krakowie, prosi go, aby
w tej Akademii dla konstytucyjnego autora rozprawy o Logice
i Metafizyce wystarał się o stopień Doktora filozofii: w tym
miejscu ulu przedstawiam Akademii twojej dzieło, które samemu
obdarzonymi rangą. — Po stopniu onieświecenia odebrał Bent-
howski wiindomwie, który on widział; że Akademia Kra-
kowska rozwinęła od swojego instytucyjnego Litonka J. S. za-
to, że udzieliła i przypisaniem ten stopień literatury i lei-
na, który oto samemu na prośbę się starał, ust leżąc ostro-
miejscu, i mierzalnym stopni umownych rozdawani na przypisani-
miechu. — Przygotuj się do tego ostroinowia; to, że w naszym
Krolestwie, kiedy ugranicz od umiarkowanej stopni, musi
pomyślować approbata od Uniwersytetu Łożskiego,
która niniejszą prośbę miłośnika się od formy edukacji
wprost tego stopnia. — W naszym bowiem Krolestwie,
stopień Akademicki jest umiarkowany Komisari ad huc, który
ony ubiegając się o umiarkowaną, skądai umiarkowaną
w Komisariacji najwyższej edukacji najwyższej. —
Dodać Bandkii, że dzieło twoje wstąpiło do Biblioteki, która
samemu w odrobinie i państwu dla autora przysła-
namy muje państwu w tym samym dla samego sam-
plan przysłać, którymu to darowi umiarkowaną nadaje ony,
gdym napisany ^{na niego} twoją ręką, że autor przysłałowi ten
upominek dani — ten powracam do stopnia Akad. —

Akad.

Aladunina uderu Kralowu za mu pravo dadi ten stu-
 pien bez publicznej dysputy i stumirni, ~~u ten sposob~~,
 skoro ~~siy~~ in pnyple osobna rozprawa napisana wa-
 lu obrymania stopnia akademickiego Doltoru —
 Zjeli wiez swop w twoim postanowieniu, puzkup pny-
 stai na moie mu osobna rozprawa napisana w twoim ma-
 teryi, a ia z miy strony poply do Kralowu, skad pa-
 tem pnyple patent Doltorski; ktory ma kopte-
 wau talarow 20, i ktory ~~sobie~~ **sobie** odeply. —
 Moie bydi pnyple pnyple pnyple pnyple. In Towar-
 stwo mile twoi prace pnyple pnyple i pnyple
 i ni raniada w swoich ranniach. — Zjeli swop w go-
 rowy, pnyple narur, aley kolidny mali dwyzi wasu
 do roztwarzimiu, i iby i pnyple pnyple pnyple
 roanniku ~~umiesci~~ ^{z rozprawy} ~~o~~ ^o moim. — Tym sposobem
 bydnie moie cete twoi dzieło podnieci na rozpra-
 wy, tak iate swoi podnieci stawony Cabanis, i upita-
 mi w ranniach rowanostwa umi pnyple — a potom
 go bydnie bogatry bydnie moie razem idno dno
 do udony; wydadi. — Do ranniach rozprawa mu-
 zi z kilku stradai in arkusy. — Pnyple li na-
 dziei, aley rowanostwa moie cete twoi dzieło ra-
 zem swoim koptom wynduowai: ko w taimi terar-
 wyropan sy funduje, ktore musiane wydony na
 wyota —

Świadectwo

N° 5204

J. Aniot Dowgird Scholarum piarum, Kapelan
 w Głównym Seminarjum Duchownym, w skutek podanej na
 Imie Monarsze prośby, o dopuszczenie jego do egzaminu w Oddzia-
 le Literatury w Cesarzkim Uniwersytecie Wileńskim z języka
 Francuskiego, w celu otrzymania urzędowego świadectwa, że ten je-
 zyk umie grammatycznie, i jest w stanie uczenia innych, był
 w tymże Oddziale na d. 20. października roku tes. 1824. examino-
 wany przez profesora języka i Literatury Francuskiej P. Penabela,
 z grammatyki języka Francuskiego, oraz z przedadania języka pol-
 skiego na Francuski, po odbytych egzaminie Oddział jednomyślnie
 uznał, że J. Dowgird ma znajomość języka Francuskiego i jest
 dobrze usporobionym do uczenia go innych, podług prawideł
 grammatycznych. Na wiary tego niniejsze świadectwo wy-
 daje się za należytych podpisem i przytożeniem Uniwersyteckiej
 pieczęci. Wilno d. 30. października 1824. roku.

Jego Cesarzkiej Mości Pana mojego Najmitosciwszego
 Radca Kollegialny, Medycyny i Chirurgii Doktor, Prefekt Instytutu
 medycznego uczniów Skarbowych, w Cesarzkim Uniwersytecie wi-
 lenskim Professor publiczny chirurgiczny, Oddziału nauk lekar-
 skich Dziekan, Zastępca Rektora

Władysław Rieker

Norbert Jurjewicz Seli

Rektor Wincenty Giewł

Wielmożny Mosie Dobrodzieiu

Władam najwyższemu podziękowanie za łaskawą
 ofiarę karania i rozprawy pracowna to jest
 praca. Wyrażam o przyjęcie karani które
 miałem na nabieżnikach Uniwersyteckich
 w Warszawie i jednego o. Stym. Józefie Kala-
sandy. Łączę życzenia utracowania zdrowia

5. Sty. 1827.
 Warszawa

Kazimierz Dęga
 X. Kaniawski

Его Высоко-Превосходительству Г-му
Министру внутренних дел и Кавалеру
Дмитрию Николаевичу Блудову. —

Отъ Ксандра Анисла Добуш-
са Доктора Богословия, пре-
подававшего въ Императорскомъ
Виленскомъ Университетѣ
курсы Логикѣ и философіи по-
корношше

Прошение

Сирѣчь безъ всякаго упрека 28 лѣтъ возваніи
Учительскому, изъ числа моихъ я много трудился
въ бывшемъ Императорскомъ Виленскомъ
Университетѣ ^и въ Главной Духовной Семинаріи
состоялицю въ введеніи того же Университета. —
По поводу преподаванія публичныхъ уроковъ Логикѣ
и философіи въ помянутомъ Университетѣ, я
имѣю разное по сиимъ предметамъ сочиненія, коихъ
подлинники, я шикомъ не перепроводитъ Вашему
Высоко-Превосход. 1829 года, посредствомъ Его
Превосходительства, Действительнаго
Статскаго Советника, Г-на Директора Депар-
тамента Народнаго Просвѣщенія и Кавалера
Азыхова. — Сводствіи о времени закрытія Виленскаго
Университета, оставленъ отъ 1го Сентября истек-
шаго года по силѣ порѣ, въ приклоненныхъ мною
мнѣхъ и значительно разстроенаго здравіи

130
учебными трудами, безъ всякаго съ его стороны
вознагражденія; я входилъ многократно къ на-
чальству сего Учрежденія въ прошеніяхъ, объ
неоставленіи меня справедливымъ награжде-
ніемъ, а въ особености подавъ одно 6го Маія
текущаго года; въ свидѣвіе коего я и предста-
вилъ законнымъ порядкомъ отъ 10го Маія
сего же года за № 1112 къ награжденію. Но
какъ по причинѣ закрытія Университета не
решены его Высочества, я не могъ никакой
по сему порѣ получить Разрѣшенія, освѣтлѣва-
ющаго затѣмъ прибѣгнуть къ Вашему
Высоко-Превосходительству какъ къ единственному
покровителю всего въ Имперіи Духовенства
Благоволивъ, своимъ снисходительнымъ благоу-
важнымъ предметамъ твоимъ, споспешество-
вать частливому въ моихъ прозвѣбахъ упрямъ
и доставитъ мнѣ тѣмъ средства пропитанія.

Wielmożny Ułowi Dobrodziej!

Pamięć Ułowi Pana Dobrodzieja o mnie adobe
tem do wdzijawia: piakim Naukiem powe
telom jego kaffawu ^{pryicji} de ^{stanie} — otwaje
jego stuyolotnij Pracy i wysonia telom ^{wisra}
kalym ^{szukam} ^{suodectwa}: imo ⁿⁱ ^{byci} ^{pa}
be ^{same} ^{podziygowania} ^{co} ^{stawa} ^{ic} ⁱ ^{prae}
^{de} ^{mlodji} ^{sembrayiskij}: ^{ktore} ^{was} ^{wystraw}
^{delze} ^{ty} ^{gery} ^{stawa} ^{reperma} ^{staryj} ^{folom}
^{wy} ^{zawa} ^{ist} ^{folom} ^{uadzi} ⁱ ^{oczekiwania}: ⁱ ^{prae}
^{odsta} ^{waghom} ^{hij} ^{opisy} ^{istawa} — ^{justa}
^{chiny} ⁱ ^{birodmitny} ^{powie} ^{stawa}

Wielmożnego Ułowi Pana Dobrodzieja
Włodzimierz Stup
do Epidemii
Dr. Karol Kozłowski
Lwów

12. mar 29.
Petersburg —
Wł. Dowgird Pochin

Wielmożny Mości

Dobrodzieciu!

Z najwyższą pociągą serca moiego, otrzymałem drogi upominek w dziele

Logika - Jest to miła pamiątka dla nas, oraz znamienita Epoka w literaturze Ouzystej - która podobnego rodzaju dzieła dotąd nam nie wyszła -

Wsznie Wspanu Dobrodziejowi cierpliwę wytrzymałości, w utworzeniu tak ważnego ptodu - razem najsolennięzsz podziękowanie składam, za obdarzenie nas tak pięknym podarunkiem.

Po otrzymaniu z powitą panu, wnet udałem się do J.W. Dyrektora D.N.O. Jazykwa - który przyjął najmilej dzieło i pismo pańskie - Exemplare przeznaczone dla dwóch Ministrów obiecał osobiście prezentować -

Względem Braci naszych losu w Półocku, nie stanowczego niema - wiadomo

152
ze gmachy mają być zaiste na korpus Kadeci - Szkoły i kuścioły się utrzy-
mają? najwyższy tu u nas sekret. w Departamentach obcych wyznań i oświe-
cenia nie o tem dotąd niewiedza - Względem ucalenia funduszu Witebskich
Piarów przytarczonego do Kollegium Potockiego - całej mojej pracy i usiłowania
Rektadam - aby własność Zgromadzenia nie była alienowana - Od Pana Boga
pomocy wszystko zależy - JW Dyrektor Obcych wyznań Kartaszeński prosił
mnie, abym lekcyce darował jego Synowi - ten uciążliwy obowiązek, przy moich
Zajściach się musiałem za radą JW Biskupa prezydenta, przyjąć, w nadziei...
Systemat ogólny aby Szkoły Duchownym oddać! - ten Systemat zawyżasz
od Białej Rusi - w skutek najwyższej opinii "Avoir en vue que les Ecoles Ecclesiastiques
"soyent remplacées par celles laïques" Wszystko pod zastoną przyszłości.
Ile te zastony łatwo wzrokiem przeniknąć można -

Do Wgł. prowinyata kilka krotnie pisatem prosiąc o przystanie
mnie Dzieta Vitas et Scripta quorundam... Scholarum Piarum Professorum,
mimo częstych obietnic skutku niemam - Tego Dzieta bardzo
potrzebnie

Imię Xiędz Rossani piar. Nauczyciel literatury starożytnej w Rzymie
 in Collegio Nararano - który teraz zajmiesz dziełem żywoży uczonej
Piarów we wszystkich krajach Europy materiałów do utworzenia tego
 dzieła z polski, szczególnie z Litwy zupełnie niema - pisat ten
 maż użony do Wzł. Kampadoniko Rzymianina tu w Peterzburgu
 żyjącego / który się zajmnie dawaniami lekczy w pierwszych w Stolicy domach
 aby się postarzał od piarów Litewskich wiadomości o ich użonych
 członkach - Xiędz Kampadoniko mnie ciągle ataknie - a ja Wzł.
Provincyata proszę - lecz wszystko na próżno -
 Ponieważ chwata Zgromadzenia dla nas wszystkich jest droga - Najpo-
 korniej proszę Wzł. Pana Dobr. o wdanie się taskawe w tym interesie
 aby mnie przystane były Vita et Scripta piaristar. X^o Bielskiego -
 i Supragia przynajmniej, użonych piarów prowincji litewskiej
 ab exdivisione provinciae - Taska ta pańska, dla przywrócenia
 świetności Zgromadzeniu godnemu żyć na wieki - zobowiąże do wdzięcz-
 ności prawdziwych sercem i imieniem Piarów

W sercu zaś moim pomnoży, ten istotny szacunek i poważenie
z którym do zgony pragnie zostawai

Wielmożnego Imię Pana
Dobrodzieja

Najmilszy Stuga.

20 Marca
1829 roku.

X. Jan Łaszkiewicz Scholar: Piar:

S. Petersburg

Kandydaci podani przez JM. Metropolite ad successionem - JW. Kłagiewicz - Cywiński - i Szaryt.
Życzeniem jest powołaniem aby dla Dobra Kościoła S. padł wybór napierwszego,
iaako z gorliwości o wiarę i karności Duchowienstwa, znamienitego męża -

Lamin by the N. P. 10, No

Wielmożny Mosi

Dobrodzieju

Barokowo cesarskiego i polskiego sławnego do-
wiedziawca, i pragniesz go widzieć i tak naj-
bardziej w zupełności dozwolisz. Niech Pan
Dobrodzieju używa czasu, i tak najchętniej
przechadzać, i kiedy się woda ogłusze
konieczni roztępić, powoławszy Pana
do siebie, mówić, niech będzie ujęt
wolna i nie truduje się uwagami i
językiem, a pewnie Pan Dobrodzieju
po kilku tygodniach i tak rychło do-
wy do nas powróci. Lawski i
Pan ~~nie~~ myśli i słynę i
cie, a nas ani wkradł się
tego miesiąca dnia 27. było Rada
Seminaryjnego Głównego, był tam
i biskup Machewicz porwał
o. Markiewiczowi iechał na Regensu
do Seminaryjnego Głównego, gdzie

1894
nastąpił wybór Jego na Regensu beyer-
Seminaryum. Na beyer Radzie postawio-
wiono również obu prefektów oddać
na ich miejsce osoby dostatej praktycz-
ności. Mnie zaś proponowano mieć do-
stęp i opiekę nad Instytutem polski nowi-
krednicy nieprzybici i ymowicie w
niektórych przedach Węgier. — A Herburt
budzie polski i. Marhiewitz nie przybicie
w tytuł Regensa, po przyjeździe zaś Jego
wolno na budzie mieszkać w Semena-
ryum do S. Michała. — Jęzkiem i. K.
cauliera W. J. Anna Dobrodziejka

Kazimierz Sługa
A. Fialkowski.

1894.
Juni 2.
Wilno

A. Olszkiego dnia 29 odbytej Jęzkiem
raja.

N. pryncypum oia, sdebratem ofiarowany mi pter
 Wzrostanie Doda, Reprezentar, wypracowanego pterem
 Drieta, którego samotykt raportada gtybokości myśli
 Autora; niewatpiz bynajmniej, iż podziela o wiec
 to zdanie, które, jak mówisz, natknęto go siwiatością
 wydawniane widok publiczny tej Jego pracy i prope
 przycie wyszary winnego pryncypum zialim iaktum

Wzrostanie Dobrodzieja

magnifiqui Sluzes
 P. N. W. n. n.

Warszawa
 d. 16. 29.

Najjaśniejszy, Najpotężniejszy, Wielki
Monarcha Imperatorze Mikołaju
Pawłowiowi, Samowładnyemu cesarzowi Rosyjskiemu,
Panie Najmilszemu.

Przynosi Prośbę, Księża Antoni Dowgird
syna Andrzeja, Pijora od dawna mającego
Habilitationę do utrzymania Beresiejum
Duchownego, Kapelana Głównego Seminarium
Duchownego przy Cesarzkim Uni-
wersytecie Wileńskim, w rzeczy nastę-
pującej.

Proszący wyżej wyrażony, zniewolonym jest
do opiewania wszystkich okoliczności poprzed-
jących i jego samego, które stały się mu
powodem do podania niniejszej Prośby. By-
dąc wpryncy przez lat jedenaście Stanowce-
lem w różnych szkołach powiatowych utrzy-
mywanych przez jego Zgromadzenie, następnie
po utrzymaniu na to powołaniu od Zwier-
żnisi tegoż Zgromadzenia, przyjęł obowiązki Ka-
pelana Głównego Seminarium Duchownego
przy Cesarzkim Uniwersytecie Wileń-
skim w roku 1866, za poprzedniozym wyborem
Rady tegoż Seminarium. Z roku 1868-69 we-
zwany został przez Zwierzchność Cesar-
skiego Uniwersytetu Wileńskiego do dawania
lekcyj publicznych Logiki i Psychologii w tymże
Uniwersytecie, nie przestając pełnić i pierw-
szych obowiązków, we dwa dni lata później
rozszerzonym mu było dawanie całkowitych Kursów
Filozofii teorycznej i praktycznej w obowiązku
Profesora Zastępcy w do wyjątku Wł. G. G. Go-
tuchowskiego, który był obrany na Profesora pub-
licznego Stawowozajnego tychże przedmiotów. Wraz-
z tym prosi, będąc zniewolonym zastępcą
dawania lekcyj publicznych w Cesarzkim
Uniwersytecie Wileńskim w do czasu odda-
nia się z Wł. G. G. Gotuchowskiego, po wy-
stąpieniu uprzednio od s. p. Wł. Metropolitę, Siestrze-
niewicza Habilitacji, przedstawionym był przez
Wł. Dwardowskiego Rektora tegoż Uniwersytetu
w nadgodę pięcioletnich na inoas usług swoich
tóżnych w Uniwersytecie i dwunastoletnich
w obowiązku Kapelana Głównego Seminarium
Duchownego przy tymże Uniwersytecie, na pro-
torze Ormiańskiego, i ~~on~~ miał zasługę być
obranym

+ które ob-
owiązki i dotę-
pełni.

tnych okoliczności Krajowych. Polecały mu dwo-
 krotnie obowiązek dawania publicznych lekczy Lo-
 giki i Filozofii był mu powodem do wydania roz-
 maitych pism lub dzieł w przedmiotach teore-
 tycznych, w tym zamiarze, ażeby Logikę, która po-
 dług jego zdania zawierała w sobie powinną
 znać reguły Filozofii, opierała na
 zasadach pewniejszych i weryfikacji korydakcyjnej
 w przygotowaniu do praktyki. A lubo powzięcie
 się przynajmniej w wykształceniu tak trudnych przed-
 miotów nie bardzo przyjęto jego zdaniem z uro-
 dzienia słabowitemu; Boska jednak Opatrzność
 to sprawiła, iż znacznie potem zdrowie jego ko-
 krewnie widowało go do wiernego pełnienia
 wtowionych na niego obowiązków, a przy tem, iż
 miał powieść odbierać dowody prawie powszech-
 nego szacunku, którym. Merowie świątli i u-
 serii, nie tylko w Państwie, lecz i za granicą wier-
 nyli plody jego pracy, w których regule miał
 zaszczyt otrzymać chlebne w tej mierze dla nie-
 go zdanie samegoż J.W. Kowalewskiego Kurato-
 ra Uniwersytetu, który, drążąc prośbę o mu-
 za ofiarowany sobie egzemplarz pierwszej reguły
 jego dzieła pod tytułem: Wykład przyrodzonych
myślenia prawideł reguły Logiki teoretycznej i prak-
tycznej, wysłał polecił J.W. Rektorowi Polika-
 nowi, ażeby pismem urzędowym, przy oświadcze-
 niu wspomnianego podziękowania, uwiadomił
 oraz prosił, iż J.W. Kurator dzieło to uważa
 iż uważa za wyjątkowych autora zatrudnień. Te-
 goto dzieła i reguły druga jest już ukonieczona w reko-
 pisie, a nawet przesłała już przez Komitet Cen-
 zury Wiedeńskiej, i Członk tego Komitetu W.W.
 Profesor Bärkmann podpisał pozwolenie na jej
 drukowanie. Bardziej zaś jeszcze w tych tru-
 dak umysłowych wzięcia prosił nadzieję, za-
 pewnioną ustanowieniem Katedry i wzdwo-
 bliwych Monarchów naszych, iż kady, któryby przez
 czas mały pracował w zawodzie naukowiczym,
 będzie miał zabezpieczenie losu swojego na przy-
 wotności, albo w pewnej dorywotności, albo, jeśli jest
 duchownym, w rozdawnictwie probostw i beneficjów
 zaległych od rozpłynięcia Uniwersytetu. Lecz
 teraz, gdy nad wszelkie miślenie swoje prosił,
 już więcej niż od osmiu miesięcy, wstawiony
 przy wszystkich tylko dochodach Katedra Stowne-
 go Seminarjum Duchownego, nie używa sposobu

+ Danem dnia
 13 Marca roku
 1829 20. Numerem
 210.

subu opóźnienia niewdobytych potrzeb swoich, jakich
nieuchronnie wymaga jego zdrowie skototane
wickiem i naukowemi pracami, i gdy prócz tego
proszę na prywatną swą prośbę przesłaną
do JW^o Petikana Rektora Uniwersytetu
wiedeńskiego w Stolicy Państwa, przez
ce ~~prof.~~ Mianowskiego zastępującego w Wiedniu
jego urządzenie JW^o Mianowskiego Dykana
i Profesora publicznego Zwyczajnego w Wy-
dziale nauk medycznych, pod datą dnia 4 Styc-
nia roku bieżącego, w której prosi o wyjednanie
sobie pensji Emerytalnej stosownej do wartości
jego usług tożnych w zawodzie naukowym:
naprzed. w szóstach powiastowych Zgromadzenia
swojego lat 11, następnie w Uniwersytecie Wi-
eńskim lat 13, # potrzebie # następnie w obo-
wzięciu Kapelana Głównego Seminarium Duchow-
nego przy tymże Uniwersytecie lat 17, # i, mi-
nie, prosi, miał nieważnie otrzymać repre-
zentać odpowiedź, # idyng ^{nie} dla niego powstaje ra-
towania się ~~trud~~ środków a ten nie inny, tylko
prosi o waktuzę dotąd Plebanisz Trocka, o której
tęzi najpokranię wyraża, Kordy, z Dnia 20-ego
który tylko pracował bez zarzutu w Imperator-
skim Uniwersytecie Wiedeńskim lub w szko-
łach do jego jego wiedzy należących przez czas
pensji, choćby nie równie krótki, aniżeli pro-
szę, # i to wstanie krysi prozemu utuchę, że
nie wstanie na starość porzucenym sposobem
do życia, wstawa iż śmiało odwołać się może
do świadectwa samego JW^o Rektora Univer-
sytetu Petikana, że nigdy ~~nie~~ w nim nie
wykrocył ani przeciw dostojnej jego Osobie, ani
przeciw Najtatarszemu Monarze swojemu, iż
miał ~~nie~~ zastępował na tak surową karę.
Proszę zatem najpoddanię prosi:
Abj Najwyższym Waszemu Imperatorskiej Mości
likazem zalewno było tę prośbę w Rzeczy Imperat.
Uniwersytetu Wiedeńskiego przyjęć i zaleci w po-
rządku prawnym o przedstawienie prozcego na
wezwane Prebostwo Trockie. Najmilszemu Mo-
narcho prozę Waszemu Imperatorskiej Mości
w tej prośbie dać wyrok.
Należy podać w ręce JW^o Mianowskiego zastę-
pującego miejsce Rektora Imperatorskiego Uni-
wersytetu Wiedeńskiego, Dykana i Profesora pub-
licznego

+ Wiedeńskiego i
Kawalera

liżę w to rok
jeden Kapelan
Gymnazjum Wi-
eńskiego, której
winnosć
względnie reżant
2 roku 1813-14,

został przygot-
nie wynagrodzo-
nym,

25

Сво Превосходительству Господину
Попечителю Училищъ Вилорусскаго округа
Дѣйствительному Статскому Советнику
и Кавалеру Григорию Ивановичу Карташевскому

Отъ Ксеноза Аніола Довгирда
Доктора Богословіи преподававши
въ Императорскомъ
Виленскомъ Университетѣ
курса логики покорнѣйше

Прошение

Собразно предписанію Вашего Превосхо-
дительства, данному Совету Университета
отъ 23 Маія текущаго года за № 524, кестъширо
Вашему Превосходительству всепокорнѣйше
донести: что не имѣя болѣе силъ, по причинѣ прикло-
неннахъ моихъ лѣтъ, и разстроеннаго трудами дол-
говременной Государственной службы здоровья, продол-
жателю дѣятельно въ какомъ-либо Университетѣ
службу, я относился сперва къ Его Превосходитель-
ству бывшему Ректору Виленскаго Университета
Дѣйствительному Статскому Советнику и Кава-
леру Господину Меликану, а въ помянутомъ Кра-
сленіи Университета прося: о въ исходатайствова-
ніи мнѣ, во уваженіе прослуженныхъ мною 28 лѣтъ
въ званіи Учителя, приличнаго пенсіона или утвер-
жденія на Настоятельство троцкое; Въ чемъ
Вашему Превосходительству, убедительнымъ
просиужитъ доказательствомъ, послужный списокъ
и приложенная здѣсь копія помянутаго Прошения

въ свидѣніе коего я и представилъ отъ 10го Мая
 сего 1832 года за № 112 на помянутое Насто-
 ятельство Его Высоко-Превосходительству
 бывшему Попечителю Виленскаго Университета
 Двѣнадцатому тайному Советнику и раз-
 ныхъ Орденовъ Кавалеру Господину Сенатору
 Новосильцову; Но какъ на сіе еще по сихъ поръ не
 получило никакой Резолюціи, то осмѣливаюсь
 вновь прибѣгнуть къ Вашему Превосходитель-
 ству покорнѣйше прося: во уваженіе выше при-
 веденныхъ мною причинъ, не оставитъ своимъ
 начальственнымъ содѣйствіемъ, споспѣшествовать
 моему справедливому вознагражденію, въ наз-
 наченіи мнѣ выслушеннаго въ теченіи 28 лѣтъ
 пенсіона, или въ признаніи преимущественнаго
 права на Настоятельство троцкое.

Ксендзь Антонъ Довгирдъ

X. Ан. Довгирдъ

Июня 6го дня
 1832 года
 Вильно

Проситель шителъ
 Оубительство въ Духов-
 ной Главной Салина
 рыи.

Его Превосходительству Господину
 Попечителю Училищъ Вилнорусскаго Округа
 Дѣйствительному Статскому Советнику
 и Кавалеру Григорию Ивановичу Карташевскому.

Отъ Ксеноза Анисла Добурда
 Доктора Богословіи, преподавав-
 шаго въ Императорскій
 Вилненскій Университетъ
 Курсы Логики, покорнѣйше

Прошенье

Собразно предписанію Вашего Превосхо-
 дительства, данному Совету Университета, отъ
 28 Мая текущаго года ва № 524, кесъвилію
 Вашему Превосходительству, покорнѣйше проси-
 сто не имѣя болѣе силъ, по прилику приключенныхъ, и имѣю
 щихъ, и разстроеннаго трудами долговременною Госу-
 дарственной службы здоровья, продолжать дѣятельную
 въ какомъ-либо Университетѣ службу, я отношуся
 сперва къ Его Превосходительству бывшему Сектору
 Вилненскаго Университета Дѣйствительному Стат-
 скому Советнику и Кавалеру Господину Паликану,
 а въ послѣдствіи къ Правительству Вилненскаго
 Университета прося: объ исходатайствованіи мнѣ
 со уваженіемъ просурженныхъ мною 28 лѣтъ, въ званіи
 исправляющаго должность Профессора, приимнаго
 пенсіона, или утвержденія на Настоятельство
 троцкое; - Волею Вашему Превосходительству
 удостовѣрившии просуржитъ доказательство при-
 ложеннаго въ сѣхъ Копія поименнаго Прошенія, въ свидѣствіи

кого я и представлено, отъ 10го Маия сего 1832
года за № 112, на помянутое Настоятельство
Его Святѣйшества бывшему Попечителю Вилен-
скаго Университета, Действительному Май-
орскому Советнику и разнымъ Орденовъ Кавалеру,
Господину Сенатору Новосильцову; Но какъ
я на сіе еще по сего поръ не получилъ никакой
Резолюціи, то обильно ваяю нынѣ прибѣгнуть
къ Вашему Превосходительству покорнѣйше
прося: во уваженіе выше приведенныхъ много при-
чинъ, не оставитъ своимъ Начальникомъ соотвѣ-
стственно споспѣшествовать моему справедли-
вому вознагражденію, въ назначеніи мнѣ вы-
сшреннаго въ теченіи 28 лѣтъ пенсіона, или
въ признаніи преимущественнаго права на
Настоятельство Троицкое.

Ксандръ Антолъ Довгидъ

X. ан. Довгидъ

1832 года
Июня 6 дня въ Главной
Семнарии

Wielmożny Bracia i Dobrodzieju

Przepraszam Brata Dobrodzieja za nie napisaniem
dotychczas o Synie Swym Kawerym ktoron powrocil
z Wina w Roku przeszlym Chorowal mowno przez luty
Rok wazem Luttascha Jego Spanowata Lewo i ztego
Wleczym teraz dzieje Bogu xerw- proxe w Brata
Dobrodzieja na wryathie obowiazki aby byl dotyle
nie odmowil Zaakowych Wygladow nie pamiatajac naich
wyatyzki ktore popelnili porciwko w Brata Dobrodzieja
proxe to wryatho darownie dla mnie i Dzieci moich
i rownoze w Nioie Jnatania w Spaniaty do pbratorioney
nad Jnatytem Muryzym Scharbowym Morze Lottua
moy Kawery przyety na Nauki Doktora bo niema
Sprawozdanie Jego Wlokowu xwtaoxe teraz potrzebu
iuz zeby mie Papiery i Karty potwierdzone a my nie
ustama w Stanie Jego doprowadze bezny naich Jone
w Strela Scharbowu bo Jnaxey Juginii na Wierne bra-
sy- proxe Brata Dobrodzieja Moxnie listow na domog
i przyjac Opieka nad Kawerym zeby moimo byto Wlokow
hrowu w Jnatytem i dla mnie xrobia wulha Sprawy
nowit a moim obowiazki Jone wieki Bogu blagau
ze Nad bidreniami listow Maja przyetym Duraisa mi-

Mi Wł. Brat Dobrodziej ze tylo na Jego wstusom obowiazani
Spodziewam ze Nieruchym od mojej wiedzy dobrej sera
Jego zapomniy wszytki tlozy Dzieni moich ktore obow
zali - niwaz daruy to dla Milosci Boga pamietaj na wie-
dnych - upomniyonym bracie dla siebie nas gromy Dniy Dzieni
Jozef Bogiem i Swiatem harsom to wie i Tora ze Brata
Dobrodzija ze od procytka Nauki Dzieni moich byto to
Staranie i Zapomna na rozne potrzeby Brata Dobrodzija
teroz Joz. hysze moie wyprawy i Daruy to dla moie ze
licbie zatrudniam piomem moim znam to sam ze Joz
nastajpita ostatnia wida Nioza procy Brata Dobro-
dzija - abyo raczyt Murdomie mi w fozanie Jali sie
wahano nasury bo ja tlyozatem ze moim Ulohowem
w fozatwie tylo Duchomogajy torche a Brat Dobro-
dziej - Mox. Quatuyi Serce wszytko to mowze i sa-
tatwie - Jeatom Marsayze Swinnym Uloxawowaniam

Wielmoznego Brata Dobrodzija
Najmilszym Stuga Jozofy

Nr 1832. aquata 12.

Stughioze

A. S. D. i. O. N. D. W. S. K. Dowgirda Napiekuna
 Departament Seminarium głównego
 Spraw Duchownych

Biskup Anastaz. Sufragan
 trocki gen. wikary diecezji wileńskiej
 Kanonik katedry wileńskiej, Imperatorskiego
 Univer. wileńskiego wyświadczonego profesor. S. S.
 Doktor Orderu S. Anny trzeciej klasy
 Kawaler.

N° 2525.

Dnia 1. Grudnia
 1821. roku

Przesyłam wmpianu w porządku
 prawnym uzyskaną od Urzędu III.
 Metropolity habilitacją iemu stu-
 żącą dla użycia zgodnego zicy branie
 niem i proszę Boga aby wmpiana
 w tym zawodzie błogostawit.
 Jacek Kundzicz.

Его Святлости
 Господину Генералу отъ Инфра-
 мерии Князю Государственного
 Совета Министру Народнаго Про-
 свѣщенія и Кавалеру, Князю Карму
 Андреевичу Лавену

Отъ Ксеноза Стіола Добирда
 Доктора Богословіи, преподавав-
 шаго въ Императорскій
 Виленскій Университетъ
 курсъ Логикн покорнѣйше

Прошение

Собразно предписанію Господина Попе-
 чителя Училищъ Волынской губерці, Дви-
 жителя Статскаго Советника и Ка-
 валера Григорія Ивановича Карташевска-
 го, Санному Совету Университета отъ
 28 Мая текущаго года № 524, честь
 милости Вашей Святлости всепо-
 корнѣйше донести: что не имея болгассіе
 по пригласенію приключенныхъ моихъ лѣтъ,
 и разстроенаго трудомъ долголѣтней
 Государственной службы здаровія, правды
 ради дѣятельно въ какой-либо Учи-
 лищной службѣ, относящая сперва
 къ Его Превосходительству

бывшему Дектору Виленскаго Универ-
ситета, Действительному Статскому
Секретнику и Кавалеру Господину Нейи-
кану, а въ почитаніи къ Правленію
Виленскаго Университета, прося: объ-
исхлѣдательствовати мнѣ, во уваженіе при-
служенныхъ мною 28 лѣтъ въ Званіи Учи-
теля, пріимжнаго пенсіона, или утвер-
жденія на Настоятельство Троицкое.
Въ честь Вашей Светлости, удостѣ-
нительный послужитъ доказательствомъ
послужной мой списокъ, и приложенная
здесь Копія почитаннаго Променія, въ свѣдѣ-
ствіе коего я и представленъ отъ 10 Мае
сего 1832 года за № 1112, на помянутомъ
Настоятельствѣ Его Высоко-Превосходите-
ству, Действительному тайному
Секретнику и разнымъ Орденовъ Кавалеру
Господину Сенатору Новосильцову.
Но какъ на сіе, я еще по сихъ поръ не полу-
чилъ никакой Революціи, то аевнѣ либа-
ясь нынѣ прибѣгнуть къ Вашей
Светлости покорнѣе прося: во
уваженіе вышеприведенныхъ мною причинъ

не оставит своимъ милостивымъ На-
 казничимъ содѣйствіемъ, сподобитъ ме
 вамъ моему справедливому вознагражде-
 нію, въ назначеніи мнѣ высшесеннаго
 въ мѣсяцъ 24 лѣтъ пенсіона, или
 въ признаніи преимущественнаго
 права на Настоятельство Троицкое.

Ксендзь Анжель Довгирдъ

Юня 10 дня
 1832 Года
 Вильно.

Проситель милостивъ жеши-
 ще въ долно Главной Дуро-
 вой Семинаріи. —

Kopia Raportu danego przez Konsystorz
wileński M. Metropolii na N. 3725. dnia
27. Grudnia 1822. roku. —

W skutek przetożenia Waszey Arcy-
pasterskiej Mości N. 824. dnia 18. Grudnia ni-
niejszego Datowanego, a 26. tegoż miesiąca otrzy-
manego Konsystorz wileński, formularny opis
starby wyz. Dowgirda Magistra S. Teologii
Kapellana Seminarium Głównego, ma zasługę
pierwszą, pocztą przedstawić z tą sprawiedliwą
Opinią: że jest Kapłanem przykładnych sty-
szości, w naukach gruntownie, uposażonym
do rozszerzenia prawdziwego światła, czego
dat dowody tak w wykładzie lekcji przy
uniwersytecie Wileńskim w zastępstwie pro-
fessora Filozofii, iakożi innych pracach
Naukowych. —

Указъ Его Императорскаго Величества
 Самодержца Всероссийскаго, Императора
 Всероссийскаго Духовной Консисторіи изъ
 1го Департамента Императорскаго Духовнаго
 Канцелярскаго Духовнаго Консистоіи.
 По Указу Его Императорскаго Ве-
 личество, Сіи Департаментъ Сущ-
 шавъ предметъ Его Сіи Консистоіи
 въ Того Министра Духовныхъ
 Дѣлъ и Кафедраго Просвѣщенія
 и Каваляра Князя Александра
 Николаевича Толмачева въ Колебъ
 изъяснилъ: что поужити въ Пред-
 ставленіи Его Сіи Консистоіи оутвер-
 жденіи изданныхъ Соборно въ Им-
 ператорскаго Императорскаго Учи-
 бислѣтства на одну изъ Представ-
 лѣннхъ по атому утверждѣніи
 отъ 4го августа 1803го года, разна-
 рженію Его Сіи Консистоіи и Учили-
 шу на Кафедру Словеснаго въ Сіи-
 мѣхъ Магистра Тоголовна
 Владиміра Довгирда въ томъ же,
 томъ же Довгирду поставлено
 было въ обязанность, и онъ
 исполнилъ по указу и
 приходъ. По окончаніи о семъ
 въ Митрополитовъ Императорскаго
 Канцелярскаго въ Россіи Церк-
 веи Сестренцевичевъ Тоголовна
 Его Сіи Консистоіи просвѣщенію Соб-

Указъ Его Императорскаго Мона-
 самовладнаго Царя, Императора,
 Римско-Католическаго духовнаго
 Collegium Іего Департаменту, Ви-
 лнскому римско-католическому
 Конвенту. — Ведугъ Указу
 Его Императорскаго Мона-
 самовладнаго Царя, Императора,
 Виленскому Департаменту слушат-
 прѣдложенія Юлія Министра Ре-
 лигіи и Народнаго просвѣщенія
 Голіуна, въ которомъ выразіа:
 и Куратор виленскаго Универ-
 ситету представилъ Князю Ми-
 нистровъ на подтвержденіе вы-
 браннаго прѣдъ Импера-
 торскаго виленскаго Университету
 на Плекана до ваканнаго Bene-
 фіціумъ Ормианскаго Ордена
 Давгирда І. Теологіи Ма-
 гистра; и темъ абы темъ же Кня-
 зю Давгирдову поручено было
 иа обвѣщенъ, и іе въ темъ же
 Benefіціумъ и згте по иіи ерканію.
 По сообщеніи же на сѣ въ
 тей реченъ и І. М. Метропо-
 лита, римскихъ въ Россіи Ке-
 сійтовъ Сестренцевичевъ
 Бохурцевъ, темъ же І. М. Ме-
 трополита ханнадомъ Кня-
 зю Министра: и К. Давгирд

ш, и въ Святѣйшѣмъ, что Довгирѣвъ
изъ Мѣровѣ, получилъ отъ него по
согласію ордена Кагалъцова, и
на основаніи власти данной Ему
Митрополиту отъ Римскаго пре-
стола - дозволеніи приобрести прише-
дшую Бенедикцію въ подшефствѣ въ
перошнѣ Монашескихъ обитавѣ,
и что за шнѣ отъ Довгирѣвъ можетъ
быть определено настоятелямъ
отъ мѣнскихъ и Митовъ тамъ по-
стоянно предвѣваніе, на селѣ осно-
ваніи Его Святѣйшества изъ вѣдѣ
Согласіе къ опредѣленію Довгирѣ-
ва Настоятелей отъ мѣнскихъ Цер-
кви, предлагаемъ Конвенту, предни-
самъ кому слѣдуетъ отъ мѣнскихъ
Рядѣ Довгирѣвъ и шнѣ Митовѣ-
ство въ ономъ приходѣ. Примѣ-
чаніе: въ прописаніи оного
предложеніи, для свѣденія и надѣ-
жащаго исполненія полагать въ
оному Конвенту указъ - Каковъ шнѣ
Одѣль Знакъ и Мѣровицѣмъ Мѣр-
скаго ордена Купецъ - Февраля 20.
Дня 1824го года - подписано / Аничоръ
Каноникъ Іоаннъ Волоховскій - Секре-
таръ Петръ Митрополитовъ -
Новосадскій Димъ Дружинъ -

и Съгромаденіа Писарѣвъ, ухыскал
одного на Хгодженіи сѣхъ Съгро-
маденіа Звирѣшнѣвъ, и на мѣ-
шъ ^{апостольскій} вѣдѣ отъ Стѣліи, вѣдѣ-
ны, позволеніе, пррѣженіа обо-
вѣженіа плебана, и бавнѣска
на канонѣ Купѣ; и оубѣн
оного тенѣ Купѣ Довгирѣ
мѣхъ Купѣ установиоу пле-
баномъ османскімъ, и мѣхъ
тамъ Конвенту помѣщеніе
На ономъ мѣхъ того Ждѣ
Министеръ потвѣрдиоу К.
Довгирѣва на плебана ос-
манскіаго парашіалнаго Ко-
саіота пррѣженіа Коллегіи, на
сѣхъ Купѣ нѣхъ, мѣхъ ба-
внѣ алы К. Довгирѣв мѣхъ
сѣхъ помѣщеніе въ ту пле-
бани - Розказахъ: и
уписаніи помѣщеніаго фор-
тованія, для вѣдомостіи и належ-
наго упрѣвленія послѣ въ оному
Конвенту указъ, якимъ данъ
вѣдѣ и провинціахъ Съгро-
маденіа К. Писарѣвъ Купѣ
дня 20. Febr. 1824. року /

Wypis z Protokołu
posiedzenia Rady Cesar-
skiego Uniwersytetu wi-
ńskiego -

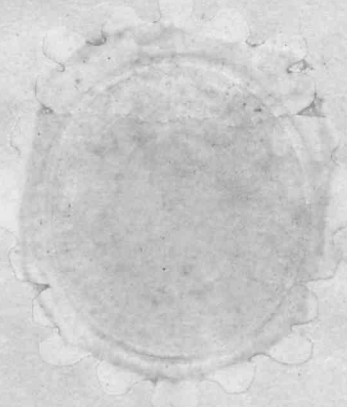
W dniu 1824. Maja Kwiet. 1. Dnia -

1561
1824

Przytano na posiedzeniu J. K. Kuratorowi pod. D. 18. N. 204. Ni. Książki
Ministera Spraw Duchownych i Oświecenia Cesarstwa
w piśmie z d. 1. Maja 1824. N. 204. potwierdzając Ma-
gistra teologii K. Dzwigida i udele wyboru Rady Univer-
sytetu na proboszcza Beneficjum Sermiąńskiego zobowią-
zaniem misykalniam przy tejże Beneficjum; o tem zaś
na posiedzeniu do Pryncypa Katolickiego Duchownego Kolegi-
um: Prostawionemu: Uwiedomii; i uwiedomiasz; o-
tem Pryncyp Uniwersytetu; K. Dzwigida oraz wypie-
nu presents na pomienione Beneficjum. —

Podpis: Robert Juniewicz, Sekr.

Niżej wyrażony na Żądanie J. A. Anioła Dowgirda
 Kapłana Zgromadzenia Naszego Piarskiego, wy-
 dać Mu urzędowe Świadectwo treści następującej:
 Zapamiętniamy J. A. Anioła Dowgirda Piar., przez
 lat jedynaśtu, które poświęcił uczeniu rozma-
 tych nauk i przedmiotów Młodzieży Szwieckiej
 w różnych Szkołach Powiatowych publicznych
 utrzymywanych przez Zgromadzenie Nasze
 Nad to lat cztery, to jest w Lubieszowie od Roku
 1807. do r. 1809. a w Dambrowicy od R. 1814.
 do r. 1816. był Profesorem Młodzieży Szko-
 ny Zgromadzenia Naszego, dając jej lekcyj-
 Wykłady i Litteratury z Należną pilnością
 i gorliwością - czego Wszelkiego byłem
 Świadkiem Osobistym i Urzędowym jako
 Ktor Lubieszowski, i jako Promienny od -
 Dan Roku 1824. Wzryła 24 dnia w M. A. A.
 Ekspromienny od i Prektor Collegii
 A. Piaroni Milen'ski A.
 A. Alexander Glogowski Profesor
 myw

x Juvenalis Tomaszewicz
 Sekretarz (Domu. mps)

Należy podpisaną zaświadczać: iako z pilnego przyzwolenia Niegó Urzęd-
 owych i Aktów Archiwum Głównego Duchownego Seminarium przy Impe-
 ratorskim Wileńskim Uniwersytecie to się wywiéca: iż Wj. X.
 Antoni Dowgird zostawony Kapelanem ordynaryjnym w tymże Instytucji,
 od dnia 10. Października 1811. gó roku, do 19. Listopada 1812. gó, nie-
 dy z powodu wojennych rozruchów cały Dóm Głównego Seminarium na
 wojskowy szpital został przetransferyowany, i przedniat najgorliwiej swoje powinności,
 z najwyższą dla Kleryków sobie powierzonych troską. A na o-
 twarcim na nowo tegoż Instytutu, od 1. Września 1816, ciągle
 aż dotąd pominięty obowiązek Kapelana, ze szczególnym poświęce-
 niem się, i prawdziwym przytępieniem utrzymuje. W dowód czego ka-
 rowe Świadcstwo Jego wydaige; przy wyćisnieniu Szarbowej Pięrci,
 własnoręcznym Świadczeniem podpisem - Datt: w Wilnie - 28. Kwietnia
 1824. roku. - X. Mamert Herburt. Kanclerz Katedry Łucki. Rejent Głównego Wileńskiego Seminarium.

41

Kopija Prośby podanej do Rady Imper.
Uniw. Ws. od X^o Aniota Dawgiuda S.P.
Dnia 1 Maja r. 1824.

Jdy na mocy potwierdzenia Jo. Kijar
Alexandra Soliyna, Ministra Oświecenia publicz-
nego i Wyznań religijnych, Imperatorski Univer-
sytet Wileński, na posiedzeniu Rady 1 Apryla
r. b. postanowił prezentować mię na plebaniję Or-
mianką; podaję niniejszą prośbę, mam zaszczyt oswiad-
czyć naprzed podziękowanie moje dostojnym Człon-
kom Prezw. Rady, że mię zaszczyli wnie-
szeniem wspomnianej nadgrody; ale oras jestem przy-
muszony wyznać ze smutkiem, że zdrowie moje wstę-
pnie pracami i mocno osłabione nie pozwala mi znie-
korzystać - Plebanija Ormianńska jest to przysto-
ny kanał chleba, który znacznie zapewnione kontro-
lami przewyższa nawet skromne zyskania moje, i
najbardziejbym je przyjął, jeśliby tylko warunki ob-
wizki Plebana mogły się pogodzić ze stanem
zdrowiem, a następnie z sumieniem, które karę obo-
wizkowi porachować się wypiód dobrane z własnymi
siłami, a nimby się podjął powinności swiętych
i powzięty zatwierdzić się mających, którzy należą-
tego spełnienia jedyną moją bzdą rzekomyją dro-
gą nie odwrotną - Leż jdy w przeszłym roku, który
sobie warunkiem do namyślenia się i rozpatre-
nia się ~~o plebanii mojej~~ w ofiarowanej mi
plebanii, jak to powiadała prośba moja po-
średzająca, podana Prezw. Radzie w roku 1823
stracił z powodu obrania mojego na desone De-
ficiency, zdrowie moje nie tylko się nie polepszyło,
ale się owszem pogorszyło, i jdy nawet udział
dotychczasowego się przy prośbie świadectwa Dokto-
rów Medycyny, potrzebuje kuracji przystawionej z nie-
bezpiecznym skutkiem odyskania zupełnej czerstwości;
rozum pnie to i sumienie uważają mię, niebym,
zamiast ofiarowania Kościołowi swiętka sił moich
skotłanym, w umędowaniu tak trudnem i nie-
odpowiedniem słabości zdrowia mojego, prosił ra-
dę Prezw. Rady o inną nadgrody -
Mianowicie jdy podaję prośbę, odo-
nek

niek Zgromadzenia XX. Skłót poborczych, cały pra-
wie mój wiek, który upływa od czasu zakończenia
edukacji mojej świeckiej i zakonnej aż dotąd, poświęca-
łem pracom naukowym, wogóle po różnych miej-
scach przedmiotów rozmaitych przez lat dwadzieścia
pięć, porządkiem następującym: Najpierw w szko-
łach powiatowych utrzymywanym przez Zgromadze-
nie moje, a następnie pod dozorem Uniwersytetu
katolickiego, w tym samym czasie - Powtórnie, na
studjach zakonnych sposobem młodzieży Zgromadzenia
mojego do rangi naukowej publicznej przez lat
osterej. Potem, byłem Kapłanem czyli nauczy-
cielem religijnym Gymnazjum Wileńskiego przez
rok jeden - Pozwarte, podobny obowiązek pełnię
w Głównym Seminarium Duchownym przy Impe-
ratorskim Uniw. Włd. rok już dwunasty, z któ-
rymto obowiązkiem łączem przez lat pięć dawanie
lekcji publicznej w Uniwersytecie najpierw Logiki
i Psychologii, a potem całego kursu Filozofii teo-
retycznej i praktycznej - Już więc wyzyskałem wy-
sługę tu lata mojego zawodu naukowego czyli
niezwykle dwadzieścia pięć, czego niewątpliwym
jest dowodem świadectwa, uwzględniwszy, które składam
przy sobie niniejszej, wydane mi w różnych ok-
azach od osób, do których to należało, i ponieważ
Pociesz: Rada Imper. Uniw. Włd. rozkazała mi
przyznać w nadgodnie Benefycjum wyższe na
rok następnego dochodu rubli srebrnych sześćset, a
którego, dla przyczyn wyżej wyrażonych, przyjąć nie
możę;

Z tych wszystkich przeto względów ośmielam
się prosić pohorać Pociesz: Radę Imper. Uniw.
Włd. ażeby rozkazała mi przedstawić do emerytury
choćby w potanie wyżej wspomniany wzmianki już
nadgodnie, a to stanowić do Ustaw Najwyższych
mianowicie punktu 23 Zarząd perwersyjnego Oświe-
cenia i punktu 20 Aktu potwierdzającego Univer-
sytet Wileński, gdzie Najmilszemu naszemu
Monarcha osobom powiększającym swe prace w
publicznym naukowym zawodzie zapewnienia
takowe opatrzenie na wszelki przypadek wie-
kowego wieku, słabości lub choroby - Do takowej
proszę it. d.

Niny podpisany wiodzie ze 28. stycznia 1824
 Drogą kapitan Józefo Kaminowskiemu
 Imperatorskim wileńskiemu Uniwersytecie
 lat dwóch bliżej w rozważeniu obywatelskim i
 rokad, organów Katedry i pomocy lekar-
 stwa w ciągu którego to czasu dostatecznie prze-
 kazałem się z Katedrą Język niemiecki i sta-
 łem, że potrzebne przy Katedrze Katedry, a pewno-
 u nie udnal do Katedry Katedry Katedry i
 dorez iść pewnie do Katedry Katedry
 i w Katedry Katedry Katedry 12 dnia

Katedry med. i chir. do-
 ktor

Do tego imiennemu wiernego, jako użycy w
 w czołgu daniem w tym do rady lekarstwa
 swoje użycy podpisany dnia 12 czerwca 1824.
 Radca kolegiatny, med. i chir. doktor
 Antostay Ananowicz

Najjaśniejszy, Najpotężniejszy, Wielki Mocarstwo
Imperatore Alexandre Parostawion, Samowładny
cały Rosyji, Panie Najmilszemu

Prosi Proszę X. Anot Dawyid syn Andrieja, Pijar
peler 9. . . D. . . przy ces. . . Umie. . . W. . . w reny
następnym

Lubo prosię, wresz wyrażony, zastrzeżonym gdzie
ufozisz . . . D. . . przy C. Umie. . . W. . .
za jej wstrzymaniem jesme z roku 1810 na r.
1811 dawal lekcy języku franuzkiego Alumn
wspomnianego Zakładu, i znowe wtedy, z posma:
nim lepie Rady, z zadaniem jej i Zwierek:
nosi Seminarzysty (użył, że dawadem kłopi
mieszowce i Raporta Rejenta w Lubicki Zakładach)
jednit ten obowiązek, w przyszłym lat trze, pitec
litare, daje lekcy katechore w Ces. Umie. . .
W. . . nie mogł by nim zajmowai, z tem wywt:
kier, pdz na posiedzeniu Rady wspomnianey
mianem 29 W. Umie. V. d. roku bieżącego, W.
Swardowski Dyktor Uniwersytetu i Kana:
ler, jako Prezydent Rady zdal koniecznie
aby prosię wyphat świadectwo o datowaniu
jej do danania lekcy języku franuzkiego, kła:
dze mu to, za trzymiesięczny warunk, pod któ:
rymby mógł dawai i daly lekcy te w f. d.
D. . . w mieście Rady do zawieszenia wido
waste przyszego posiedzenia, deczyli wyphden upo:
waznienia ~~nie do~~ prosię do danania
ka franuzkiego w Seminarium; w ppieru, ztyd,
ze jebity prosię nie chiał ztyd by podda
pod ten ~~war~~ upokarzony warunk, by by pne:
to porbowany switku ztyd W. Umie. . . a zoskaje
jednie przy ~~inym~~ ~~dotychczas~~ penygi Kapelan:
skiy z W. Umie. ~~W. Umie. . .~~ ~~W. Umie. . .~~
nie miał by już za co ~~oprac~~ ~~oprac~~ ~~oprac~~ i
nieuchronny wyphat, by by przy wiadomym do
ogdy, najpoddanyj pnetz prosi

+ chorowitei i trwano
ustaleni, na spad mieniu
z narwie z pierwotny mowy
W. Umie. . .

Aby Najwyższym Waszym Imperatorskim
Mozie ~~zalecono~~ ukazem zalecono by to by Proszę
w Oddziale Literatury i Sztuk Wymwolozyt w Ces.
Umie. . . W. Umie. . . przyje. i zaleci w porzdku
prawym wydadz koniecznie świadectwo +
Kater ~~na~~ podaci do Oddziału Literatury +
i Sztuk Wymwolozyt w Ces. Umie. . . W. Umie. . .
N. 1824 dnia 14 Października V. d. w Wiednie
Proszę układał, pisal i podpisał sam prosię
X. Anot Dawyid, Pijar

+ Najmilszemu
W. Umie. . .
wzrost

Do WjA^{ra} Kapellana Głównego Wileńskiego Seminarjum
Aniota Dowgirda. -

Z najwyższą przyjemnością otrzymałem przychylną Odezwę
wonnepana, pod dnieniem 5^{ym} Stycznia, do mnie przesłaną. -
Pospieszam z naczelnym podziękowaniem za oświadczone
mi życzenia, i przesłaną mi, przez Ciebie, w darze, rozprawę
napisaną w języku Ocyryckim, pod napisem o Logice, Metafizyce,
i Filozofii moralnej, która xiednata Mi xaszczył Członku Kor-
respondenta Towarzystwa Krolewskiego Warszawskiego przyjaciół
Nauk. Skąd oddany wyobrażeniu Wonnepana światłu, i pra-
cy Jego najgorliwszicy w zawodzie naukowym, iest nader sprawie-
dliwy, i talentom Jego należny. Szczęśliwa młodzień w Semi-
naryum Głównem Wileńskim, która ma w osobie Jego, tak swia-
tego, i xacnego Samozyciela, takiego w sobie to wryetwie przy-
mioty, które tak są potrzebne i do uształdzenia serca, i do oświe-
cenia rozumu wspomnioney młodzieży, mającej xaymować wa-
żne stopnie w Kościele Bozym. - Wyrzuciłaś to xprawdziwą
pociechą serca mego, i uwielbiając prace, i Dzieta, godne
ovulku, wychodzące z pod pióra Jego, prosię, abys, i o najwyższym
moim szacunku ku osobie Jego powziętym, był przekonany, i
i razem, abys xaczył najmocniej byci xapewnionym, iż w ka-
żdem xdarzeniu, mi to mi będzie dai dowody xszczególności

nr 109

B moicy

mojej ku Niemcom przychylności, mającemu także Tuszyne do
Acyje, prawo. - Dany w Luzece Dnia 25. Sycznia 1821^{go}
Roku. -

Kleicisrowski H. L.

Wielmożny Szczęśliwy

Dobrodziej!

Osmielony Łaskawemi Jego wytykami pozwalam sobie
i dopiero utrudnie Wzrost Panu Dobrodziej
najpóźniej niż moja prośba o naukę
miennie w tej dziedzinie z Uniwersytetem wytu-
lowy będzie otwartym i wtedy, czyż dnie
życia nie wiem i w liście tych czy jest już
to z Piotrusi, o czym wyśtużam powzięwy
pewną wiadomości prosiłbym o poinformowanie
z pierwszą Poczta, adresując do Cherehowa
Gubernii Piotruskiej do byłego, niechciałoby
gdzie Dzieciom. Wasz szlachetny bezkrotny
łóżek raz strasny nigdy już nie wraca
i pierwszym jest obowiązkiem Rodziców dbać
o dobre wychowanie Dzieci, z lotkami chętnymi
ile można pospierać do miejsca gdzie
takowe kształtowanie, kiedy tylko to być
może bez jakiegokolwiek narazenia, a w ten
stylu wychowanie być Łaskawego zawiadome-
nia i opinii Wzrost Panu Dobrodziej na

której polegać będzie — Pisano tu do JW = Krambolskiej Kosiowej
koniarkiej mieszkanicy z JW = Insty-gatorowa, Chwaso-
wicka w domu Resuslowym Millerow o naukach
do jednego z naukowych naukach Domow Priatoruska
którem by posiadł doskonałe Matematykę Chemię
i Fizykę jedynym słowem któreby we wszystkimi
mogł usposobić swoich uczniów co potrzeb — do nau-
adriatu Matematyka = Fizyka choćby w
innych naukach. Jzykuch niegdy był jzy-
by były tylko byt ustawił, talie in którego pole-
gaci morium było i dobrej prowadzenia, w wysia-
kum jakowego waertaskawie Wrony Pan Dobrod-
meodmawie swojego powowictwa oco wnygtao
nuywistery niewiadomij powarumij Jzyg pro-
jako niemniejzy indyget zesty i prawa uter-
Dumy powitkami a jedynie tylko polegajze
udowodniomych Jzyg dle mnie wytyczak ty-
powalam sobie jako mójg honor tyi in rum-
+ nuytybryg upowarum

At 1891 wrzesniu 11^{ty}
niskie. —

Wielmożny Wnyg Jzyg
Dobrodzijsa
Nuywistery Stazyg —
Tudeny Ludowski. —

P. Janowski przesyła nuzgtybse swoje ustanowienie a wspanie
 pamiętni jestesiny o poruczeniu wywiedzenia o Tego
 Odrodzeniu. - Do Tęram ten nuzgtybse swoje usta-
 nowanie w w-wmęstijny Fiataowskiemu i Lipskiemu
 jako ten inny - Łaskawym -

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.